

متن پرسش

با عرض سلام: ۱. استاد شخصی هست که هر وقت قبل از خواب قران نمی خواند، یا اینکه می خواند ولی بین طلوعین یا نیمه شب که بیدار می شود، نمی تواند بیدار بماند و می خوابد، خواب بد می بیند و با داد و جیغ از خواب بیدار می شود طوری که هم خودش و هم دیگران را کلافه کرده، غیر از کتک خوردن از خیالات و کتاب ادب خیال و... راهکار دیگری هست؟ ۲. و اینکه اگر خیلی سخت باشد برای او که سیر مطالعاتی که هر هفته سخنرانی نهج البلاغه و تفسیر را با هم گوش کند و بنویسد می تواند هر هفته یکی از اینها را انجام دهد یا باید ذکر یا عالم را بگوید، اما خودش هم ترسی پنهان دارد از اینکه تجربیات تلخی با سریع پیش رفتن برایش تکرار شود، حالا باید چکار کند؟ و همینطور با وجود تلاش، در برنامه ریزی موفق نیست و نمی داند ضعف از کجاست و باید چکار کند؟ ۳. و یک ویژگی بد دارد اینکه وقتی با کسی یا در جمعی هست خیلی شوخ و بذله گو و از نظر خودش بی شخصیت و سربه هوا می شود و تا مدتی بعد از آن هم اینطور می ماند و از سیر و روالی که باید برود خارج می شود، برای همین اغلب تنهایی را ترجیح می دهد، راهی هست که بتواند در جمع جلوی خودش را بگیرد، و آنگونه که می خواهد باشد؟ اینکه پیامبر خود را از مردم می پاییدند که زیاد با آنها قاطی نشوند را چگونه می شود عملی کرد؟ در حد تعادل حرف زدن را چگونه می شود از افراط و تفریط حفظ کرد؟ ۴. انگیزه ما در محبت به کودکان و انجام خواسته هایشان چه باشد بهتر است؟ با تشکر □□

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. در روز باید مواظب صفای خود بود تا شب ما ادامه صفای روزمان باشد. ۲. نباید به خود سخت گیری کرد. بیشتر باید سعی نمود در صفای خود به سراغ معارف الهی رفت و نسبت به انس با ارحام نیز بی تفاوت نبود. ۳. این که در جمع دوستان و ارحام، حضور همراه با نشاط داشته باشیم خوب است ولی باید سعی کنیم سخنان مان حکیمانه باشد. ۴. دلگرمی به آینده و توجه به لطف خداوند که همواره انسان را در بر گرفته است. موفق باشید